DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 28sten JULY, 1827. N. 30.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal er aanschryving ontvangen is van Zyne Excellentie den Minister voor de Marine en Kolonien op het aan hoogdenzelven gedaan berigt nopens dezes Raads op den 21sten February 1826 gearresteerde en den 3den der daarop volgende maand Maart uitgevaardigde publicatie wegens het formulier van eed, zoo wordt hierby verklaard: dat de bepaling der voormelde publicatie niet moet gehouden worden te strekken tot verhindering aan iemand om eenen Eed volgens zyne of hare Godsdienstige gevoelens af te leggen, en dat het derhalve aan elk, die zich bezwaard mogt vinden den gevorderden eed volgens het formulier by die publicatie bepaald, af te leggen, zal vrystaan om, by het afleggen van eed zoodanig formulier te volgen, als ieders Godsdienstige gevoelens toelaten.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 19den Juny 1827, het veertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,
(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 27sten July 1827.
(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gouvernements Secretary,
den 18den July 1827.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met het Nederlandsche Schip genaamd Columbus, gevoerd door Schipper J. de Gorter, en dat dezelve Brieven Zak op Maandag den 30sten dezer des namiddags te drie ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

Gouvernements Secretary,
den 27sten July 1827.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat er een Brieven Zak zal worden opgemaakt om naar Amsterdam verzonden te worden met de Nederlandsche Brik Almelo, gevoerd door Schipper T. Smit, en dat dezelve Brieven Zak op Maandag den 30sten dezer des namiddags te drie ure zal gesloten worden.

De Gouvernements Secretaris,
W. PRINCE.

PUBLIEKE VERKOOPING.

ALS daartoe behoorlyk geautoriseerd zynde, zal de ondergeteekende Magazyn Meester van alle Ryks Magazynen alhier, op aanstaanden Dingsdag den 31sten dezer des smorgens te 10 ure binnen het Hoofd Fortres Amsterdam, voor rekening van het Ministerie voor de Marine en Kolonien, doen verkoopen, eene party afgekeurde Gort, Groene en Witte Erwten.

De Magazyn Meester voornoemd,
G. C, MULLER.

Den 27sten July 1827.

Fiscaal's Kantoor, den 27sten July 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

DE Erfgenamen en Gemagtigde in den Boedel en Nalatenschap van wylen Mejufvrouw Deweduwe B. J. TOBEL, roepen hierby op al de genen die iets te vorderen hebben van dezen Boedel, om binnen den tyd van drie maanden, te rekenen van deze dagteekening af, hunne vorderingen by de ondergeteekenden in te leveren; en waarschuwen elk en een iegelyk, die aan gemelden Boedel mogten verschuldigd zyn, om zoo spoedig mogelyk, het door hun verschuldigde te komen voldoen.

B. H. J. PLETSZ, qq.
AUGUST MULLER, qq.

Den 16den July 1827.

BENJAMIN SUARES, JACOB MORENO HENRIQUESZ en ELIAO PENSO, Inwoners van het Eiland Aruba, maken mits deze aan het Geëerde Publiek en hunne Vrienden bekend dat zy op den 5den Juny dezes jaars, aldaar, in eene Kompagnieschap getreden zyn, onder de Firma van E. PENSO, & Co. Zy bevelen zich het Publiek en hunner Vrienden aan, en willen hopen dat de genen die hen tot hiertoe afzonderlyk met derzelver vertrouwen vereerd hebben, daarmede zullen blyven aanhouden.

Curaçao den 13den July 1827.

*** *OVERLEDEN*—Op Maandag den 23sten dezer, Mejufvrouw Magdalena Vos, Weduwe van den Heer Johannes Ellis, Hero Zoon, in den ouderdom van 79 Jaren.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JULY.

24. golet Dos Amigos, Rivas, — Coro
brik Anna, Coolman, — St. Eustatius

UITGEKLAARD—JULY.

21. bark Eendragt, Wever,
23. golet Anita, Hanzen,
—— Maria Carolina, Marconje,
24. brik Triunfa, Dale,
golet Theresa, Calanche,
25. bark Drie Gebroeders, Oduber,
26. —— San Jose á la Palma, Castillo,
golet Anna Catharina, La Roche,

Uit de lyst der ingekomene vaartuigen zullen de Lezers ontwaren, dat er deze week geene vaartuigen zyn aangekomen van plaatsen van waar wy eenig staatkundig nieuws konden verwachten. Ook zyn wy zeer ten achteren in tydingen uit die streken van waar wy belangryke berigten kunnen krygen. De laatste tydingen uit Europa gaan slechts tot den 5den Mei, en het zal belangryk zyn te vernemen welke stappen Rusland en Engeland zullen genomen hebben na dat de Porte rond uit alle bemiddeling wegens Griekenland verworpen heeft. Ook de eerste tydingen uit het Zuiden van Colombia aangaande het Peruaansche hulpkorps moeten belangryk zyn. Thans echter hopen wy dat de Lezers om gegevene redenen en andere bykomende omstandigheden ons zullen verschoonen wegens het uitgeven van slechts een half blad. Wy zullen trachten by voorkomende gelegenheden zulks met een vervolg op de Courant te vergoeden.

Op verleden Zaturdag den 21sten dezer is Z. M. brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buis, naar Bonaire vertrokken, hebbende aan beord den Weledelen Heer Claas Schotborgh, welke benoemd is als Kommandeur op gemeld eiland.

Mengelingen.

Sedert de revolutie in Zuid Amerika hebben een aantal personen die gewesten verlaten (vooral Mexico) na alvorens hunne bezittingen in kontanten veranderd te hebben, en hebben zich in Frankryk, Engeland en Italie ter woon begeven. Het gezamentlyke kapitaal, hetwelke zy thans bezitten, wordt gerekend op omtrent zes honderd millioenen realen. De staat van verwarring waarin Spanje zich bevond, deed hen vreezen zich aldaar te vestigen. De Spaansche regering ziende met leedwezen dat deze menschen hunne inkomsten in vreemde gewesten verteeren, in plaats van het moederland dit voordeel te laten genieten, zoo heeft dit gouvernement eene circulaire aan deze Amerikaansche uitgewekenen toegezonden, hen uitnoodigende, om zich in Spanje te komen nederzetten. In deze circulaire wordt gezegd, dat alles wat er in buitenlandsche kouranten gemeld wordt, wegens wanordens welke in Spanje heerschen, louter leugen is, dat in tegendeel in geen land der wereld meer vrede, rust, geluk, orde, vryheid, voorspoed, bloei en eensgezindheid bestaat dan thans in Spanje, onder het wyze en vaderlyke bestuur van koning Ferdinand; dat zy dus in geen land dezer aarde meerder vryheid van personen en goederen kunnen vinden dan in het thans zoo gelukkige Spanje. Overigens, (hiermede wordt deze circulaire besloten,) zal ook niemand hunner vervolgd worden wegens vorige staatkundige gevoelens welke zy aan den dag mogten gelegd hebben.— Gemelde circulaire wordt uitgebreid medegedeeld in de laatste Londensche kouranten.

In deze kouranten vinden wy tevens het berigt eener onlangs te Madrid voorgevallene gebeurtenis, welke ook strekt tot een bewys der eensgezindheid welke thans in Spanje heerscht.

Een huisbediende van den Infant Don Carlos had woordenwisseling gekregen met een van Ferdinands bedienden; hierop namen de overige bedienden van beide vorsten deel in den twist die van Don Carlos scholden die van Ferdinand uit voor Negros en voegden er by dat de koning zelve een Negro is. De party van den koning kunnende de aan hen en hunnen meester aangedane belediging niet verdragen, zoo raakten zy weldra handgemeen en bragten hunne tegenparty eenige steken met messen en dolken toe. Deze niet links bewezen dat zy ook wel met dolken wisten omtegaan; en na dat er eene gedood en verscheidene gewond waren, werd de twist geeindigd door de tusschenkomst der troepen van het garnisoen van Madrid.

Gevoel van Zedelyke grootheid.

Toen in het jaar 1672 Nederland tot een onvermydelyken ondergang scheen gedoemd te zyn, door de gelyktydige oorlogs verklaring van de koningen van Frankryk en Engeland, den bisschop van Munster en den keurvorst van Keulen, welke het plan gevormd hadden om het grondgebied der Republiek onder zich te verdeelen, redde Willem de derde, zyn vaderland door de meeste vorsten van Europa het gevaar dat zy te vreezen hadden der heerschzucht van Lodewyk de XIV. te doen inzien, en hen tegen dezen veroveraar in het harnas te jagen.

De vyandelyke benden welke reeds het grootste gedeelte der Republiek overstroomd hadden, waren genoodzaakt deze gewesten weder te ontruimen. Dit tydstip was dezen Prins van Oranje gunstig om zich de souvereiniteit aan te matigen; reeds wilden Gelderland en andere Provintien den Prins tot haren souverein verkiezen; het volk in Holland en van de overige dezer gewesten was sterk verkleefd aan het Huis van Oranje en zoude de regering gedwongen hebben om den Prins insgelyks de souvereiniteit op te dragen; doch de Prins zelve kwam het voor: hy wilde liever als stadhouder, als eerste burger der Republiek, door zyne medeburgers bemind, dan als koning door hen gevreesd te worden. "De liefde des volks als stadhouder," zeide deze vorst, "is my meer waardig dan deszelfs haat of op zyn best onverschilligheid als souverein."

In dezelfde gunstige omstandigheden bevond zich Willem IV. in 1747 toen de vyanden weder tot de poorten des lands waren doorgedrongen en de Hollanders slechts aan een spruit van Oranje de redding van het vervallene toebetrouwden; toen zou het hem ligt gevallen zyn zich tot souverein te verheffen. De Engelschman Chesterfield, beroemd als menschenkenner, staatsman en hoveling, maar die geen denkbeeld had van zedelyke grootheid, verwondert zich zeer, dat de Prins van deze oogenblikken van geestdrift des volks geen gebruik maakte, om zich tot Souverein te doen verklaren, waartoe de natie volkomen gestemd was. "Hy hield zich nu met den schyn," zegt Chesterfield, "in plaats van het wezen te vrede." Deze gelegenheid, die spoedig

verdween, zou hy zich hebben laten ontglippen. Maar zy verdween niet spoedig: drie jaren lang bleef het volk in gisting; en achtte elken stap, dien de Prins hooger klom, als bevorderlyk voor de vryheid des lands. Wy gelooven met Chesterfield, dat hem, by een' ernstigen wil, de souvereiniteit niet had kunnen ontsnappen. Doch Willem, als een tweede Gideon, bleef standvastig alle verheffing weigeren, die strydig met, of slechts nadeelig was aan het bestaan der Republiek. *De hoogste eerzucht*, zeide deze beminnelyke Vorst, *die het hart eens stervelings kan streelen, is zich als het voorwerp der liefde en hoogachting van een vry volk te mogen beschouwen.* Zoo een der Ouden deze spreuke gezegd had, zy zou thans om stryd door alle Volken van Europa bewonderd worden; thans kent haar niemand buiten onze grenzen, want zy werd in het Hollandsch gesproken.

Sedert den dood van Willem de Vyfde, welke met zyn huis door de Fransche overheersching den vaderlandschen grond had moeten ontruimen, verlangde het Nederlandsche volk zyn zoon, by de bevryding van het Fransche juk, als stadhouder terug te zien. Het zoo lang gewenschte tydstip der verlossing naderde in 1813; doch de staatkundige belangens van het vaderland waren omgekeerd; Nederland kon geen Republiek meer blyven: de vorsten van Europa hateden den Republikeinschen regerings vorm; Nederland als Republiek zou toen het lot van Venetien en Genua ondergaan hebben. Het zou by Pruissen of by andere naburen ingelyfd of onder hen zyn verdeeld geworden.* De vorsten eischten schade vergoeding in grondgebied en er was niet genoegzaam om hun te voldoen. Doch toen de souvereiniteit aan het Huis van Oranje was opgedragen, was er aan geene inlyving of verdeeling van het vaderland meer te denken: het Huis van Oranje was vermaagdschapt met de vorsten Huizen van Pruissen en Groot Brittanje en de verbondene vorsten zagen met blydschap Willem tot Koning verheffen.

De hereeniging van Belgien met Holland maakte eenen Republikeinschen regerings vorm onmogelyk. Er was een Monarch noodig om de belangens der beide volkeren, welke twee en eene halve eeuw gescheiden waren geweest met elkanderen overeentebrengen. De Prins van Oranje nam echter de souvereiniteit niet aan dan onder voorwaarde van het daarstellen eener grondwet, welke zyn gezag binnen wettige palen zou omschryven en die tevens de natie zou waarborgen tegen die zyner opvolgers, welke zouden trachten haar naar willekeur te besturen.

Deze grondwet door de meerderheid der stemmen der Notabelen, welke uit alle provintien tot dat einde byeen geroepen waren, aangenomen zynde, is dan ook door den koning bezworen geworden.

Hoe geheel verschillend is het gevoelen van Ferdinand de VII van dat der bovengenoemde Prinsen van Oranje! Hy geeft de haat zyner natie als absoluten koning verreweg den voorkeur boven de liefde van het volk als konstitutionelen koning. Hy zag liever zyn vaderland in eenen afgrond van ellende gestort, en in een uitgestrekten moord spelonk veranderd dan onder de wet te staan; hy laat zich alles welgevallen zoo hy maar als absolute koning den scepter moge zwaayen; deze opoffering is hem te groot; hy zal liever zyne natie zien vergaan voor dat hy vrywillig, den bloei en de welvaart van zyn land door eene konstitutie zal vestigen.

In gelyke omstandigheden met de meer gemelde Prinsen van Oranje, bevindt zich thans Bolivar: een groot gedeelte der burgers van de Republieken van Colombia, Peru en Bolivia willen hem verheffen tot Dictator of wel (hetgene hetzelfde is) tot Monarch. Moge hy de voetstappen van Neerlands stadhouders betredende, alle aanzoeken om de souvereiniteit van zyn vaderland te aanvaarden, verwerpen en zeggen: "de liefde des volks als President der Republiek is my meer waardig dan de haat of ten minste de onverschilligheid van hetzelve als keizer."

* Zulk een plan was er reeds in het begin van 1813 ontworpen. De verbondene mogendheden zochten Denemarken overtehalen om Noorwegen aan Zweden aftestaan en beloofden die mogendheid tot schade vergoeding de Hollandsche departementen van het Fransche keizerryk.

---

s'Gravenhage.—Aangaande de voor het bevaren van den Middel en Baven Ryn bestemde stoombooten wordt, in een der Duitsche dagbladen, het volgende gevonden, geschreven in eenen brief van Rotterdam, van den 27sten Maart ll.:

"In het laatst dezer week en in het begin der volgende, zullen de stoombooten de Lodewyk en de Eendragt, welke den Opper en den Middel Ryn zullen bevaren, gereed zyn, om naar hare bestemming te vertrekken. De boot, die, over en weder, van Mentz op Frankfort moet varen, zal dezelve weldra volgen. De constructie, de gemakken en sierlykheid dezer vaartuigen, laten niets te wenschen overig. Zy kunnen de vergelyking uitstaan, niet alleen met de booten van dezelfde soort, die op de wateren van ons vaderland gebezigd worden, maar zelfs met de Amerikaansche, zonder van de Engelsche te willen spreken, welke, voor zoo veel de veiligheid betreft, nog gebrekkig zyn. In dit opzigt, dat wel het gewigtigste van de geheele onderneming is, vereenigen de Ryn stoombooten alle mogelyke voordeelen in zich. Alle mogelyke middelen van veiligheid zyn, tot in het overtollige toe, genomen, om alle gevaar te voorkomen, en overtreffen alle voorzorgen, welke tot dusverre te dezen gebezigd geworden zyn. By de gemiddelde drukking der werktuigen, is een mechanismus gevoegd, dat de volkomenste veiligheid belooft. Dit mechanismus bestaat in eene hydraulische of water pers, door middel van welke de stoom ketel dagelyks beproefd wordt. De kracht van deze pers is wonderbaarlyk, en zy kan de sterkste stoombuis doen barsten. By deze hydraulische proef, moet de stoom ketel eene drukking van 165 ponden per vierkante duim kunnen verdragen, en daar zy, in het gewoon gebruik, slechts eene drukking van minder dan een derde gedeelte, dat is, van 55 ponden, behoeft te lyden, zoo is er nimmer eenig ongeluk te duchten.

"Daarenboven zyn er verscheiden looden stoppen of kurken in de stoom ketel aangebragt, die, by eene te groote mate van hitte, smelten, en stroomen waters uit dezelve in het vuur werpen. Op het dek is een barometer geplaatst, van eene soort van wyzer voorzien, aan welken elk een, ieder oogenblik, zien kan, welke de kracht der drukking is. Op deze wyze vereenigen gezegde stoombooten alle de gewone voorzorgen van veiligheid, die door de voorzigtigheid van het gouvernement der Nederlanden gelast zyn, by die, welke de Engelsche commissie van onderzoek, na het, te Norwich, in 1815, voorgevallen ongeluk, voorgedragen heeft, doch die het Engelsche gouvernement zwarigheid maakte, aan te nemen, om dat het der nationale nyverheid niet hinderlyk wilde zyn. Ook is, by den bouw, insgelyks gearbeid, om andere minder verontrustende zwarigheden te overwinnen, by voorbeeld een onfeilbaar middel te vinden, om de boot voor de ondiepten en tegen het geweld van den golfslag te sturen en de lucht van den stoom in zoo verre weg te nemen, dat zy den reizigers nimmer ongemak kan verwekken, enz., enz De commissien, welke de Duitsche gouvernementen zouden mogen benoemen, om deze stoombooten te onderzoeken, zullen ongetwyfeld in alle opzigten over deze, welke voor modellen in hare soort kunnen gehouden worden, volkomen te vreden zyn.

PS. De Eendragt lag den 17den dezer nog te Mentz, doch zou den 21sten te Keulen zyn.

Parys.—*L'Etoile* bevatte, in een van deszelfs jongste nommers, het volgende artikel.

Zie hier eene vergelyking tusschen de, in Frankryk en in Engeland, gedurende het jaar 1825, gepleegde misdaden en uitgesprokene vonnissen.

In Frankryk zyn, op eene bevolking van 30,504,000 zielen, 7,234 beschuldigden geweest, waarvan er 2640 vrygesproken en 4,594 veroordeeld geworden zyn.

In Engeland zyn, op eene bevolking van 12,000,000 zielen, 14,487 beschuldigden geweest, waarvan er 4,473 vrygesproken en 9964 veroordeeld geworden zyn.

Onder deze veroordeelden zyn er:

In Frankryk, 176 ter dood, 1,622 tot dwangarbeid, 1,370 tot reclusie, en 1,426 tot correctionele straffen.

In Engeland, 1,036 ter dood, 1,674 om gedeporteerd (†) te worden, 6,973 tot gevangenis en 281 tot correctionele straffen.

Uit het getal der veroordeelden blykt, dat er, in 1825, in Groot-Brittanie, tweemaal zoo vele aanslagen tegen de personen en eigendommen gepleegd zyn als in Frankryk; maar dewyl de bevolking van Frankryk over de 30 millioenen zielen bedraagt, terwyl die van Engeland en van het land van Wallis, zamen genomen, niet meer dan twaalf millioenen beloopt, volgt daar uit, dat er, by ons van de 4,400 ingezetenen, slechts een beschuldigde is, terwyl er by onze naburen slechts 831 personen vereischt worden, om eene beschuldigde aan de hoven van assises te leveren.

Laat ons dit belangryk onderzoek een weinig verder voortzetten. In 1825 hebben onze regtbanken 176 veroordeelingen tot de doodstraf uitgesproken, en van dit getal veroordeelden zyn er slechts 111 geëxecuteerd. In Engeland zyn, gedurende hetzelfde jaar, 1,036 misdadigers ter dood verwezen, doch slechts 50 geëxecuteerd. Hier doet zich eene smartelyke bedenking naast eene vertroostende waarheid op. In Frankryk is er slechts een ter dood verwezene van de 170,000 personen geweest; in Engeland ziet men, dat slechts 11,583 ingezetenen, eenen veroordeelde tot dezelfde straf opleveren. Zulks is eene evenredigheid van 15 tot 1.

De Engelschen hebben willen weten, hoedanig, gedurende twintig jaren, hun zedelyke toestand geweest is. Dit is zeer wys; want om de ziekten van het maatschappelyk ligchaam te genezen, moeten de vorderingen en de uitgestrektheid der kwaal bekend zyn. Men heeft aldaar derhalve het getal der misdaden en veroordeelingen, van 1805 tot 1825 ingesloten, nagespoord. Wy zullen slechts het eerste en het laatste jaar van dat tydvak opgeven, aangezien de tusschen-jaren by veronderstelling kunnen genomen worden, en voor het overige eene steeds aanwassende progessie opleveren, gelyk de koers der publieke effekten, het getal der stoommachines en de in-en-uitvoer der goederen in en uit hetzelfde land.

In 1805, zyn er 4,405 beschuldigden geweest; daarvan zyn er 350 ter dood, 595 tot deportatie, 1,631 tot gevangenis verwezen, en 1,622 vrygesproken.

In 1825, zyn er 14,437 beschuldigden geweest, waarvan 1,036 ter dood veroordeelden, 1674 tot deportatie, en 7,254 tot gevangenis verwezen geworden zyn; slechts 4,473 zyn er vrygesproken.

Dit is schrikbarende!

[Dus ver *l'Etoile.*] Elders vinden wy op bovenstaand artikel de volgende aanmerking:

"Men moet evenwel het meerder aantal van doodstraffen in Engeland, niet geheel op rekening van den meer zedeloozen toestand der Engelsche natie stellen. Men schryve die veeleer toe aan den aard der strafwetten, welke, van overoude tyden afkomstig, den stempel der baarbaarschheid dragen, en den dood bepalen omtrent misdaden, welke in Frankryk en elders met opsluiting of geesseling worden gestraft.—Het verlicht gedeelte der Engelsche natie is thans overtuigd van de wreedheid en tevens van de ondoelmatigheid dier straffen, en het is als een uitvloeisel van die overtuiging aan te merken, dat onlangs, door den secretaris van staat Peel, eenige ontwerpen van zachtere wetten aan het Lagerhuis zyn voorgedragen."

Madrid.—De intendant van het leger heeft het gouvernement geklaagd over den uitgeputten staat der krygskassen, zoo dat de noodige fondsen voor het zenden van twee regimenten uit Gallicie naar Estremadura zelfs niet voorhanden waren. Het ministerie heeft order gesteld, om zoo veel geld als slechts uit de publieke schatkist kon gemist worden naar het leger over te maken. Het is ondertusschen te vreezen, dat men weldra weder in groote verlegenheid zal geraken, om dat de geestelykheid, die in den grooten nood te hulp gekomen is, uit ontevredenheid over het niet verklaren van den oorlog, allen verderen of nieuwen onderstand zal weigeren. Het onderhoud der zoogenaamde Portugesche koningsgezinden kost het gouvernement veel gelds en begint een wezenlyke last te worden.

† Naar Bothany baai en elders.